

תְּשׁוּרָה

לְרִיב וּלְהַשְׁלִים

אָמַר רַבִּי אֱלֶכְסַנְדְּרִי: שְׁנֵי חֲמָרִים מְהַלְכִין בַּדֶּרֶךְ שׁוֹנְאִין זֶה לָזֶה. רַבֵּץ לְאֶחָד מֵהֶן חֲמוּרוֹ. חֲבֵרוֹ עוֹבֵר וְרוֹאֵהוּ שְׂרַבֵּץ תַּחַת מִשְׁאוֹ, אָמַר, לֹא כְּתִיב בַּתּוֹרָה כִּי תִרְאֶה חֲמוּר שֹׁנֵאָךְ וְגו' עֹזֵב תַּעֲזֹב (שְׁמוֹת כג, ה). מָה עָשָׂה? חֲזַר וְשָׁעַן וּמְלוּוֹהוּ. הַתְּחִיל מִסִּיחַ עִמוֹ, עֹזֵב קִמְעָא מִכָּאן, הֶעֱלָה מִכָּאן, עָרַק מִכָּאן, עַד שֶׁיִּשְׁעַן עִמוֹ, נִמְצְאוּ עוֹשִׂין שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם. וְחֲבֵרוֹ אָמַר: לֹא הֵייתִי סְבוּר שֶׁהוּא שׁוֹנֵאִי. רָאָה הֵיאֵךְ רַחֵם עָלַי כְּשֶׁרָאָה אוֹתִי וְאֵת חֲמוּרִי בְּדַחֵק. מִתּוֹךְ כֵּן, נִכְנָסוּ לְפָנֶיךָ, אֲכָלוּ וְשָׁתוּ בִּיחָד וְנִתְאַהְבוּ זֶה לָזֶה.

מִדְרַשׁ תַּנְחוּמָא, פְּרָשַׁת מִשְׁפָּטִים, פָּרָק כ"א, סִימָן א

עֵיבוּד הַמְדַרְשׁ

אָמַר ר' אֱלֶכְסַנְדְּרִי: שְׁנֵי סְבָלִים שְׂרוּכְבִים עַל חֲמוּרִים הָיוּ מְהַלְכִים בַּדֶּרֶךְ וְהָיוּ שׁוֹנְאִים זֶה אֶת זֶה. נִפְל חֲמוּרוֹ שֶׁל אֶחָד מֵהֶם תַּחַת כֶּבֶד מִשְׁאוֹ, רָאָה אוֹתוֹ חֲבֵרוֹ וְעָבַר עַל פְּנָיו בְּלִי לְהִתְעַכֵּב. אַחֲרֵי שֶׁעָבַר עַל פְּנָיו אָמַר בְּלִבּוֹ: וְהָרִי כְּתוּב בַּתּוֹרָה "כִּי תִרְאֶה חֲמוּר שֹׁנֵאָךְ רַבֵּץ תַּחַת מִשְׁאוֹ... עֹזֵב תַּעֲזֹב עִמוֹ" (שְׁמוֹת כג, ה) (עֲלִיךָ לַעֲזוֹר לוֹ). מִיָּד חֲזַר וְנָתַן לוֹ יָד וְעִזַּר לוֹ לִשְׁעַן וּלְפָרֵק.

הַתְּחִיל לְשׁוֹחַח עִמוֹ: "עֹזֵב קִצַּת מִכָּאן", "הֶעֱלָה אֶת הַמִּשְׁאָה מִכָּאן", "פָּרַק אֶת הַמִּשְׁאָה מִכָּאן" - וְתוֹךְ כֵּדִי כֵּן עָשׂוּ שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם. אָמַר חֲבֵרוֹ בְּלִבּוֹ: הָרִי חֲשֹׁבֶתִי שֶׁהוּא שׁוֹנֵא אוֹתִי, וְהִנֵּה רַחֵם עָלַי! כְּשֶׁסִּימּוֹ נִכְנָסוּ לְבֵית קָפָה, אֲכָלוּ וְשָׁתוּ בִּיחָד וְהִתְחִילוּ לְאַהֵב זֶה אֶת זֶה.

- מָה גֵרַם לִסְבָּל לְחַזֵּר וְלַעֲזוֹר לִסְבָּל הַשְּׁנִי?
- כִּיצַד נַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין שְׁנֵי הַסְּבָלִים?

לְדִין